

Overweging 2e zondag Advent

Thema: Een stem roept in de woestijn

Lezingen: Baruch 5,1-9 en Lucas 3,1-6

9 december 2018 Marleen Kremers, pastoraal werkster

Afgelopen maandag liep ik door de regen door Den Bosch, op weg naar het station. Het was koud en nat.

Vanuit mijn ooghoek zag ik dat er een vrouw op de grond zat, bij de uitgang van een winkel. Aan haar kleding en haar gezicht te zien had ze geen gemakkelijk leven. Voor haar op de grond stond een papieren bekertje met wat muntjes erin.

Ik voelde eens diep in de zakken van mijn jas en kwam een muntstuk van twee euro tegen. Ik liep naar de vrouw toe en liet het muntstuk in haar bekertje vallen. Ze schonk me een glimlach en reikte mij een exemplaar aan van de Zelfkrant.

In de trein naar huis heb ik dit krantje zitten lezen en ik heb me verwonderd over de vele dak- en thuislozen in Nederland die er zijn. Terwijl we over het algemeen toch aannemen dat er geen echte armoede bestaat in Nederland zijn er toch meer dan 30.000 mensen dakloos, hebben geen werk, geen geld, kampen vaak met verslaving en leven op straat.

Als je dan zelf lekker warm thuis zit op de bank met een kop thee en een koelkast vol met eten dan krab je toch eens een keer achter je oren. Wat zijn de verschillen toch enorm groot, met allerlei kronkelige wegen, gigantisch diepe dalen en torenhoge bergen.

De feestdagen zijn voor mij altijd een moment waarop deze verschillen pijnlijk zichtbaar worden.

We hebben net Sinterklaas achter de rug, hoeveel pepernoten, speculaas, gourmet pakketten en andere luxe producten zouden er zijn verkocht de afgelopen weken? Hoeveel geld wordt er uitgegeven aan cadeaus voor elkaar, die we eigenlijk helemaal niet nodig hebben?

En dan moet de kerst nog komen met al zijn uitbundige versieringen, kerstdiners en pakjes onder de kerstboom. Het ene huis is nog mooier versierd dan het andere, de ene winkel heeft nog meer lampjes in de etalage dan het andere. En we worden doodgegooid met oneindig veel reclame rondom de feestdagen. Hoe we eruit moeten zien, wat we elkaar moeten geven, hoe we het perfecte kerstdiner op tafel krijgen.

Het is dan ook niet gek dat deze periode voor veel mensen een hoop stress oplevert, want het lijkt alsof we aan allerlei ideaal beelden moeten voldoen om van de feestdagen te kunnen genieten.

Wat een verschil. Aan de ene kant leven er mensen op straat en aan de andere kant geven we een hoop geld uit aan luxe producten die we eigenlijk helemaal niet nodig hebben.

En als we het nog breder trekken, aan de ene kant van de wereld sterven de mensen van de honger en van de dorst, overlijden er kinderen aan zoiets simpels als diarree en leven mensen uitzichtloos in een vicieuze cirkel van armoede en schulden terwijl wij klagen dat we te veel hebben gegeten tijdens de kersttijd. In januari komen er dan weer allerlei reclames om het overvloedige gewicht dat je in de decembermaand er aan hebt gegeten er weer af te sporten en te diëten.

Waar zijn we toch mee bezig met z'n allen? We lijken helemaal te vergeten waar de feestdagen eigenlijk over gaan. Over licht en liefde, over samen zijn en elkaar helpen. Over de hoop die in de donkerste dagen weer opnieuw geboren wordt.

Veel mensen geloven dat wij momenteel in de meest donkere dagen leven. Iedere dag op het nieuws zien we daar het bewijs van. Oorlog, doodslag, armoede, terrorisme. De jeugd die helemaal ontspoord, mobiele telefoons die het sociale leven zouden verstoren, nee, de wereld is niet meer wat het geweest was. Althans, zo lijkt het. Want met de technologie van deze tijd kun je eenvoudig de meeste verschrikkelijke beelden van overal ter wereld zo in je woonkamer te zien krijgen. En daar maakt de media heel handig gebruik van.

En door al de ellende die we de hele dag zien en lezen vergeten we dat al de mooie dingen om ons heen te zien. De prachtige huizen waar we in wonen, het overvloed aan eten en drinken, onze lieve vrienden en familieleden, de rijkdom waarin wij mogen leven.

Want gelukkig is de wereld ook vol van prachtige initiatieven van mensen die iets willen doen voor een ander.

Er zijn talloze organisaties die zich inzetten voor arme mensen wereldwijd, die waterputten slaan, voorlichting geven over landbouw en leningen verstrekken zodat mensen hun eigen zaakje kunnen opzetten en zelfredzaam worden.

Maar ook in Nederland zien we overal om ons heen mensen die werken aan een betere wereld. Stichtingen die dak- en thuislozen opvangen bijvoorbeeld. Of die speelgoed inzamelen voor kinderen die anders niets krijgen met Sinterklaas. Bij ons in het dorp is ook ieder jaar een actie in supermarkten om eten in te zamelen voor arme mensen zodat zij een

voedselpakket krijgen met kerst. En natuurlijk de adventsactie waar we dit jaar geld voor inzamelen van MOV, missie ontwikkeling en vrede, die zorgt dat meisjes in Kenia naar school kunnen gaan.

Als je maar goed kijkt dan zijn er overal zoveel goede mensen bezig met zoveel goede dingen, mensen die bezig zijn de kronkelende paden recht te maken en de dalen op te vullen.

Daar zien we dat de naastenliefde in de praktijk gebracht wordt, daar zien we de boodschap van Jezus tot leven komen.

En dat, beste mensen, dat is denk ik waar de feestdagen eigenlijk om gaan. Om geven van wat je hebt, om te breken en te delen met elkaar. Dat is de oorsprong van Sinterklaas, naar het voorbeeld van de heilige Nicolaas.

Dat is de boodschap die in de wereld komt met de geboorte van Jezus van Nazareth. Er is altijd hoop, er is altijd iets te doen om de wereld een klein beetje beter te maken. En we horen het ons hele leven lang maar het is ook echt waar: een betere wereld begint bij jezelf.

Want ieder mens kan het verschil maken, samen kunnen we ervoor zorgen dat de grote verschillen gelijkgetrokken worden, samen vullen we de dalen op en maken we de bergen met de grond gelijk zodat dat iedereen een vervullend, gelukkig en goed leven mag hebben, waar ook ter wereld.